

kommer med nye Linier, at jeg ikke har kunnet undlade, hvad man altid gjør i lignende Spørgsmaal, at konferere med mine militære Kolleger derom. De have været enige om — og jeg nævner ikke en af dem, men begge — at i militær Henseende vilde en Bane, som den Flertallet har foreslået, være fyldestgørende, fordi det var en passende Passage til Skjælsfjor Haven baade nordfra og sydfra; det er Synspunktet. Jeg skal tilføie, at Synspunktet Aggersøfund ikke har været gjort gjældende, men vi har ganske vist kun havt mundlige Konferencer, og jeg antager, at man ikke har anset det for fornødent at have det for Die.

Mourier-Petersen: Hvis det skulde vise sig, at Thinget er imod at hænge Sidebanen paa denne Bane, hvorom der er Tale, saa vil jeg foreslaa som den heldigste Udvei, at der bliver opstillet den korteste Linie nemlig den nordlige. Et Bevis for, at Thinget er imod, at Sidebanespørgsmaalet skal afgjøres nu, vil det jo være, dersom Thinget stemmer imod Flertallets Linie og ogsaa imod det af mig stillede Vædringsforslag, og hvis det skulde blive Tilfældet, saa vil jeg være tilbøielig til, hvad jeg heller ikke kan antage, den ærede Minister vil være imod, at virke til, at den korteste og nordligste Linie bliver valgt som den endelige.

Carstensen: Den ærede Indenrigsminister udtalte, at under de Forhandlinger, der havde fundet Sted med de militære Ministre om Banens Retning, havde det ikke været anset for fornødent at have Spørgsmaalet Aggersøfund for Die. Jeg skal kun i den Anledning stille det Spørgsmaal til den ærede Minister, om der ligger bagved denne Bane, at Aggersøfund er opgivet eller ikke.

Indenrigsministeren (Ingerslev): Det Spørgsmaal er jeg ikke kompetent til at svare paa, det vil det ærede Medlem strax forstaa. Jeg kan i det Hele ikke her sige det ærede Medlem Andet, end at jeg ikke stiller noget bestemt Spørgsmaal eller forlanger noget Spørgsmaal besvaret i bestemt Omfang, naar jeg konfererer med mine militære Kolleger, men hvad jeg gjør, er kun dette, at jeg siger dem, at her er en Udvalgsbetænkning, og at der deri omtales tre Linier, hvorhos jeg spørger dem, om de have Noget at sige for eller imod, og saa bliver det Vedkommendes Sag, hvilket Spørgsmaal han vil berøre. Det ærede Medlem vil forstaa, at det maa være vedkommende Sagtjyndige, der gjør gjældende, hvad han ønsker at gjøre gjældende, og til mig er Spørgs-

maalet kun berørt overfor Skjælsfjor Haven og ikke overfor Andet.

Carstensen: Jeg takker meget for denne Oplysning. Jeg har kun spurgt, fordi jeg frygtede, at der kunde lægges Andet ind i, hvad den ærede Indenrigsminister før sagde, end det der skal og bør lægges ind deri.

Ordføreren (Kump): Uvalgets Flertal kan kun med Tilfredshed have hørt den ærede Indenrigsministers Udtalelse. Vi kunde selvfølgelig ikke vente, at han skulde synes særdeles godt om vort Forslag, men den ærede Minister udtalte dog, at han ikke vilde modsætte sig det. Han henstillede til Thinget selv at afgjøre, om man bør give Skjælsfjor en Sidebane, og udtalte med det Samme, at, naar man skulde vælge mellem de to Sidebaner, om hvilke der var Spørgsmaal, saa vilde han foretrække Flertallets. Efter denne Udtalelse kan jeg ikke Andet end paa Ny paa det Varmeste anbefale Thinget at stemme for Flertallets Forslag. Det er et Livs- og Vælfærdsspørgsmaal for den lille By; den vilde gaa til Grunde, hvis den ikke fik denne Bane.

Naar det ærede 3die Medlem for 9de Kredts (Juel) synes at ville gjøre det til et Spørgsmaal om Forholdet mellem Sjælland og Jylland, saa kan jeg ikke følge ham deri. Jeg skal imidlertid ikke komme ind paa at drøfte Spørgsmaalet om Principerne fra 1879; jeg tror, at det tidligere er tilstrækkelig godtgjort af mig, at hvad vi her foreslaa, ikke paa nogen som helst Maade staar i Strid med disse Principer; det er et ganske andet Spørgsmaal, der foreligger. Det ærede Medlem vil jo heller ikke selv have Skjælsfjor paalagt at yde noget Tilskud. I Forbindelse hermed skal jeg udtale, at naar den ærede Ordfører for Mindretallet mente, at man ved Anlægget af en Sidebane kunde fritage Skjælsfjor for at give Tilskud — og det gjør man jo, naar man lader Staten betale det for Skjælsfjor — medens man lod de andre Kommuner betale, saa forstaaer jeg rigtignot ikke, hvorledes han anser dette for gjørligt; man skulde ved det senere Anlæg af en Sidebane lade dem, i hvis Interesse Banen nærmest byggedes, være fri, medens de Andre maatte betale; et saadant Forslag er virkelig aldeles dødfødt.

Jeg behøver isvrigt kun at udtale mig ganske kort om de fremkomne Bemærkninger. Naar man synes at ville, at Udvalget til 3die Behandling skal tage Spørgsmaalet om Valget af den lige Linie som Forbindelseslinie under Overveielse, saa undrer det mig, at saadant er fremkommet fra Medlemmer